

Az igazán jók

Az igazán jók mérhetetlenül szürkék.
Nem adják a nevüket semmilyen jó ügyért.
Hallgatnak történeteket és cselekednek,
lesben állva leselkednek,
de ha valami rosszra akadnak,
testükből még kettő kar kipattan.
És ha néha ők is hibákat ejtenek,
máris a talaj alatt fekszenek.

Fa Ede

Az abszurd világ kiútkeresése a Ionesco-i székek színpadán

(történik az első és a harmadik világháború között valamelyik magányos sziget még magányosabb házában / egy idős emberpár éldegél ott / az épület nem éppen kicsi / csaknem betölti a kis szigetet / hátsó része egy sziklafalon áll / két nagy ablaka homályos szemmel nézi az alig moccanó vizet / a tágas veranda előtt kavicsjárda lejt a sziklapartra / húsz év óta haldoklik ott egy rokkant ladik)

A filosz monológja

hallok Annusom: szigetünk partján csónakok csobbannak / a legtöbbje kikötött már és a luxus-jachtok motorja megállt / ó mennyi láb dobog és csoszog! / már-már meghatódik tőlük az öreg kavicsút is / de elszomorít amit arcodról leolvasok / még mindig kétségbe vonod hogy valósággá váltak álmaink? / próbáld meg kedves az én szememmel fülemmel és fantáziámmal látni-hallani / életünk legszebb napja ez / és engem a te jószágod és szereteted vezetett idáig / de most kérlek siess / gyorsan gyorsan / hozz még székeket / és szedj össze mindent amin ülni és töprengeni lehet / a négy égtáj felől csak úgy árad a közönség / boldog vagyok / még sosem éreztem magamat ennyire frissnek és fiatalnak / felvillanyoztak a szikrázva összegyűlt szavak / most ajtót nyitok / fogadnom és köszöntenem kell a vendégek színe-javát / mélységes hódolatom Őfelsége / úgy örülök hogy jelenlétével megtisztelt szerény hajlékunkat / de épp Önnek szólnak népboldogító gondolataim / hasznukat veheti majd a rövidlátó miniszterek és a rókalékú tanácsadók közt / erőt egészséget dicső tábornokom / talán még emlékszik rám / én voltam egykor méltóságod hűségese futárja / a hajányszor vittem golyózáporban és ágyútűzben dicső hadparancsait amikor ezer meg ezer bakát hősi halálba küldött bármilyen jelentéktelen folyópartért vagy magaslatért / kiváló tisztelem főszerkesztő úr / ön mindig elutasította „népbolondító populista humbugnak” csúfolva megfontolt eszméimet / most remélem – végre - meg fogja érteni valamennyit és egy ünnepi különszámban közzé is teszi / jónapot-holdat-vénuszt csillagász uram / harminc év óta szürnek szíven az ön tévéelőadásai és „tudományos” cikkei egy véletlen vezérelte gépszerű bimm-bumm és riccs-reccs világegyetemről / szeretném meggyőzni önt: nem teljesen ilyen

a világ / adjon az Úr minden jót békét és üdvösséget kedves hittudósom / azt hiszem - egy kicsit - lelki rokonok vagyunk / bár én úgy gondolom: jobban hiszek Istenben mint Ön mert ez a hit nekem sosem termett édes gyümölcsöt / de meg ne haragudjon érte: én idejétmúltnak érzem az Ön által olyan kedvelt hangzatos „igéket” / az efféle vallás istenkáromlás már: a jelentéktelen emberkékedvéért geocentrikus kisistenné nyomorítaná a Kozmosz Határtalan Lelkét holott drága anyabolygónk is csak porszem (vagy még az sem) az ijesztően tág uni- vagy multiverzumban / ámde akik az ön Bibliáját írták még mit sem tudtak erről / hello hello bip-bip-bip-bip komputerszakértő úr / a minap megint kiúzótt önmagamból a lelkendezése ahogy az egyik tévécsatornán a digitális evolúció „csodáiról” és veszélyeiről beszélt szemüveget villantó fölénnyel / az ön szavai is azt a gyanúmat igazolják: szörnyű kényszerbetegség kezd elhatalmasodni az emberi lelken / az érezni szenvedni de önmagát legyőzni is képes homo sapiens – mellőzve a tragikus sors és halál iskoláját - már gépszerűen tökéletes mindentudó halhatatlan de hús-vér-nélküli VIRTUÁLIS SZÖRNY szeretne lenni / ó milyen nagy és áldott pillanat miniszter úr Őexcellenciája! / Ön volt az egyetlen államférfi aki népének politikai és lelkiismereti szabadságáért kiáltva meg tudott szabadulni a HATALOM SZÉDÜLETÉTŐL / kiúttalanságában a mártírhálalt választotta / és most újra megjelent a halandók között alig hogy egyé méltóztatott válni a szobortestével / jöjjenek jöjjenek hölgyeim és uraim hús-vér emberek és kedves halhatatlan holtak / kérem foglaljanak helyet / még pár szót váltok életem párjával és megkezdődik az előadás...

(három óráig tartott a beszéde / benne volt egy hosszú élet és az egész emberfaj minden lényeges tapasztalata / saját kilátójáról látta a múltat és jövőt: az írott történelem pár ezer esztendejét és a következő egymillió évet / túllátott Marxon Darwinon Einsteinen és Hawkingon / azt is elmondta amit filozofok írók szobrászok és festők mondani akartak és amivel minden idők szellemét a transzcendens szférákig emelte Bach és Beethoven / eredeti módon egyesítette az ó-ember naiv tudását az antik bölcsességgel és a modern kor tudományosságával / a materialista felfogást spirituálissá magasztosította – és megfordítva / virtuóz könnyedséggel tárta fel a közelmúlt meg a jelen problémáit és olyan megoldásokat javasolt amelyek megmenthetnék a politikusok hatalomszomjas érdekhazugságaival meg a pénzügyi és üzleti körök kapzsiságával megkínzott világot)

(mihelyt abbahagyta a szónoklatot a párját kereste / alig talált rá / úgy érezte: zajongva vitatkozó emberekkel van tele a szoba)

A filosz második monológja

ekkora sikert! / hallottad Annusom? / ó mekkora tapsvihár volt! / most meg figyeld a földrengés robajára hajazó vitát / lelkes szövetségeket és ellentáborokat keltett a beszédem / mindig ezt akartuk / és EZ A SZELLEMI VIHAR HURRIKÁNNÁ ERŐSÖDIK HOLNAP A MÉDIÁBAN / el fogja söpörni az álságokat és hazugságokat / de mit látok? / ezek a visszatérő KÉTELY könnyei / mért sírsz kedves? / azt hiszed bolond vagyok és üres székeknek szónokoltam?! / még most sem hallok a vendégek szellemi csatazaját? / holnap egyetlen nagy vitateremmé változik a Föld és az én üzenetem Ariadné-fonalát követve fényre jut majd a labirintusban szédelgő emberfaj / és ha mindezt csak úgy elképzeli önkívületig izzó elménk de nincs itt senki semmi csupán két vén bolond akiről még a kutyák sem csaholnak - mit számít már?! / életünk halálunk és az egész világ olyan amilyennek látjuk és elgondoljuk / drága párom - még álmodni sem mertünk ekkora sikerről / célba értünk! / most már olyanok volnánk egy testi túlélésben mint a boldogság roncsaihoz végletekig ragaszkodó tömegemberek / ami HIÁNYKÉNT utánunk marad attól süketnéma barátunknak az Utókornak fájjon a feje! / most menj és győződj meg igazamról / vegyülj el a vitázó tömegben / ha valóban emberekkel van teli a szoba és itt vajúdik múlt jelen jövő: már ne törjünk egymás felé a sokaság falán / ugorjunk ki a két hátsó ablakon / a tenger majd egymáshoz mossa csontjainkat...

(szinkron-halálugrás / egyetlen semmibe gyűrűző csobbanás / hirtelen leszalad a

FÜGGÖNY)